
INGEBOEKT

---

1. kindertelevisie

In het kader van een verhoogde belangstelling voor het werken met audio-visuele middelen en massamedia vormt het boekje over kindertelevisie van Eric Hulsens een zeer interessante uitgave.

Eric Hulsens geeft ons geen overzicht van wat er in de wereld of in Europa zoal gepleegd wordt op het gebied van kindertelevisie (wat voor ons, Belgen, met ons grote aanbod aan TV-omroepen via de kabel, ook nuttig zou zijn).

Hij belicht echter op interessante, soms doortastende manier vele aspecten van de kindertelevisie zoals die onze Vlaamse Jeugd tussen 3 en 15 jaar voorgeschoteld wordt.

Globaal genomen is zijn werk ingedeeld in een viertal headlines.

Een eerste deel handelt over de BRT als instituut, waarin diens officiële opdracht in het algemeen, en naar jeugdtelevisie in het bijzonder aan een kritische blik onderworpen wordt. De inwendige structuren komen hier aan bod, maar ook bvb. een hoofdstuk over de "conservatieve ideologie rond het kind" (laat het kind, kind zijn).

Een tweede, informatief zeer interessant, deel gaat over het Amerikaanse kinderprogramma Sesamstraat dat ook bij ons reeds jaren in eigen co-productie met de NOS loopt. Hij heeft het over het ontstaan en de vorming van de CTW (Children Television Workshop), waaruit Sesamstraat aanvankelijk als compensatieonderwijs voor kleuters gegroeid is. Hij legt vooral nadruk op de wetenschappelijke benadering die van begin af aan de CTW beheerst heeft en de positieve gevolgen hiervan voor de kwaliteit van een kinderprogramma.

Het derde deel "bekijkt" een willekeurig gekozen weekaanbod kindertelevisie op de BRT "om een idee te geven van de aard en kwaliteit van wat de BRT voor kinderen uitzendt" (citaat auteur).

Gaandeweg wordt ieder programma op zijn maatschappelijke context onder de loep genomen.

Hulsens schept hiermee een verrassende klaarheid in de soms wanstaltig ouderwetse ideeën waarmee men via de buis de jonge kijkertjes probeert te voederen, wat weinige, zelfs vooruitstrevende mensen schijnen in de gaten te hebben. Komt dit doordat wij met deze zelfde naar zoetekoek smakende materie zijn grootgebracht in een tijd waarin te-

levisie nog het achtste wereldwonder was ?

De auteur probeert een schok te geven aan de lezer en hem te doen beseffen welke macht dit medium, zelfs via onze kinderen, kan hebben. Hij hekelt de manier waarop burgemeesters, meesterkoks, rijkswachters en opvallend weinig vrouwen de "kleintjes" alles komen inlepen die daar bovendien heel weinig bij in te brengen hebben. Het enige lichtpunt, naast Sesamstraat, dat de auteur onderkent vormt het vorig jaar gestarte programma "Vinger in de pap" en verder in het boek wordt dan ook een volledig hoofdstuk gewijd aan de structuur ervan en het tot stand komen van iedere aflevering. Aandacht ook voor het mini-budget waarmee dit moet gebeuren, in vgl. met bepaalde prestige-jeugdprogramma's.

In een laatste luik wordt de werking van diverse diensten die mede verantwoordelijk zijn voor het aanzicht van de jeugdtelevisie nader toegelicht en bekritiseerd, uiteraard vertrekkend van de dienst jeugduitzendingen zelf.

"Kindertelevisie" is een aanrader voor mensen die elke dag met vele uren televisieverslindende kleine mensen te maken hebben. Kindertelevisie is een aanklacht en geeft dus veel kritiek. Het is natuurlijk aan de lezer om te bepalen of hij deze kritiek aanvaardt, maar E. Hulens opent zeker de weg naar een breed debat over wat de televisie als massamedium aan onze kinderen te bieden heeft (of niet). Een nuttig vervolg zou m.i. een onderzoek zijn naar wat kinderen en oudere kinderen meedragen uit de programma's die niet strikt voor hen bedoeld zijn.

Eric Van den Berg

2.

boekwerk ~ werkboek

- H.H. Ekkel en J.G. Zoetbrood, "Boekwerk Deel 1", Educabook, Tjeenk Willink, Noorduijn, Culemborg, 1981.
- H.H. Ekkel en J.H. Zoetbrood, "Werkboek Deel 1", idem.

Bloemlezingen zijn er stilaan wel al genoeg op de markt. Maar een bloemlezing met fragmenten en verhalen uit recente jeugdboeken voor de eerste jaren van het voortgezet onderwijs (observatiegraad) behoort al eerder tot de uitzonderingen. Als je daarbij nog zegt dat er een degelijk en uitgebreid "Werkboek" bij deze bloemlezing ("Boekwerk") hoort, dat de bloemlezing thematisch werd opgevat en dat deze keer zelfs de gedichtkeuze helemaal niet uit de toon valt (o.a. H. Dorrestijn, Willem Willink, ...), dan wordt dat uitgebreide gamma van bloemlezingen plots heel erg beperkt. Enkel een werk als "Leesboek" en "Leesdagboek" van G. Donselaar, I. Haeykens, H. Van der Schen en J. Vos (Uitg. ten Brink) kan dan nog als echt konkurrentiëel beschouwd worden.